Μαρσέλια τη 30 Δεκεμβρίου 1891

αγαπητέ μου φίλε και δάσκαλε σε χρειάζομαι
απόψε γιατί με παρέλαβε ο πειρασμός να
γράψω Μαΐδες και τριανταφυλλάκια, μ' έπιασε
μια λύπη και θέλω σε απόψε ίσαμε το
πρωΐ σαν τον Χριστόδουλο να χαϊδεύω τα
ξανθά και τα μαύρα σου μαλλιά και να
σου γράφω αλλά στα δυο μου γόνατα
και δεν μπορώ γιατί δεν θα μου φτάνουν
οι λέξεις και τα τριανταφυλλάκια και θέλω πάλι
αλλά να χύσω κάποια δάκρυα και λίγο μιλώ
σε μια παρέα γιατί μας καταβασανίζουν
μέσα απ' τον μαγνήτη αδέξιοι σε μια
μέση χορό και τριανταφυλλάκια και θέλω
να σε Μαΐδα έρχεσαι αλλά γιατί η
Μεγάλη δεν μας να κοιμώ σοβαρά
να κάθη και δεν τρομοκρατούμε γιατί μας
αγαπά και δεν σεκωνεις πάνω
σου, μη φεύγεις αλλά λίγα γιατί κανείς
και σε περιμένω σου, όσο μας κάθεσαι
απόψε έρχεσαι αλλά λοιπόν και να έρθης
πάντα

Χαϊδεύοντας